

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Anden behandling af lovforslag nr. L 81:

Forslag til lov om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (selskabsskatteoven). (Ændringer i acontoskatteordningen m.v.).

Af skatteministeren (Stavad).

(Fremsat 18/11 93. Første behandling 26/11 93. Betænkning 8/12 93).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Jens Thoft (SF):

Jeg skal først takke ministeren, fordi han har stillet sit personlige eksemplar af svaret på spørgsmål nr. 3 til rådighed for mig. Jeg forstod, at det kom fra ministeriet over til Folketinget i går, og at man i Folketinget ikke har formået på et døgn at omdele det.

Ifølge Folketingstidende 1993-94, sp. 2683, sagde ministeren den 26. november 1993 om acontoskatteordningen følgende:

»Så det har været en større succes, end vi havde turdet tro på. Det var faktisk noget af baggrunden for, at underskuddet på statsfinansierne for 1992 blev en del mindre, end vi havde regnet med, fordi der først hen i december måned kom indbetalinger, som var flere milliarder kroner højere, end det var forudsat, og som derfor gjorde, at vi fik et noget mindre underskud i 1992 . . .«.

Så spørger jeg ministeren: Er det rigtigt, at der blev indbetalt så meget i acontoskat for 1992? Og ministeren svarer mig, at det er rigtigt: Der kom faktisk 6,3 mia. kr. Ministeren har jo således ret i, at det er jo en succes; så langt er jeg enig med ham.

Men så kommer den kreative bogføring. Hvor meget af de 6,3 mia. kr. blev så taget til indtægt i 1992? Det gjorde kun ½ mia. kr. Så når ministeren fortæller, at en væsentlig del af årsagen til, at underskuddet på statsfinansierne for 1992 blev mindre, er det i hvert fald ikke på grund af acontoskatteordningen, for den sørgede ministeren for blev bogført i 1993; der var

jo ingen grund til, at den forrige regering skulle have æren for det.

Den slags kreativ bogføring finder jeg helt uacceptabel. Og det er altså rimelig meget: 5,8 mia. kr. i kreativ bogføring.

I øvrigt har jeg ladet mig fortælle, at den embedsmand, som har lavet denne kreative bogføring, har fået ros herfor, men er blevet hængt op på snottede 3 mio. kr., som han havde fået bogført i et forkert indkomstår.

Skatteministeren (Stavad):

Hr. Jens Thofts hukommelse må være forholdsvis kort, i og med at jeg først blev skatteminister den 25. januar. Til beroligelse for hr. Jens Thoft kan jeg oplyse, at de betalinger, der er kommet på acontoskatten, er behandlet efter helt sædvanlige principper. Jeg vil gerne give hr. Jens Thoft en skriftlig redegørelse for disse principper. Jeg vil gerne dokumentere, at der ikke er nogen form for kreativ bogføring.

Som jeg husker den diskussion, er det noget med, at når man indbetaler meget ultimo en måned, modtager staten først pengene i den efterfølgende måned, og at det først bogføres på statsregnskabet på det tidspunkt, hvor man modtager pengene; helt efter sædvanlige principper.

Derimod er jeg enig med hr. Jens Thoft i, at det, jeg sagde ved første behandling, om, at det kraftigt nedbragte underskuddet på 1992-regnskabet, var forkert. Erkendt, helt enig.

Men hr. Jens Thoft bør så også huske på, hvad baggrunden for den diskussion var. Det var, at hr. Jens Thoft havde afleveret et manuskript til fru Ebba Strange, som på hr. Jens Thofts vegne kom med det udsagn, at acontoskatteordningen havde været en fiasko. Og hvis hr. Jens Thoft havde læst det foregående afsnit af min replik til fru Ebba Strange, ville han have set, at det svarer ganske nøje til den oplysning, der efterfølgende er kommet, efter at jeg har haft mulighed for at få checket oplysningerne i ministeriet. Jeg sagde, at så vidt jeg huskede, var det omkring 40 pct. af den samlede selskabsskat, der var kommet ind som acontoskat. De faktiske tal siger efterfølgende, at det er 43 pct.

Men jeg er enig i, at fordelingen i 1992-93 er en anden end den, jeg gav udtryk for i min replik til fru Ebba Strange.